ΕΤΟΣ ΙΔ' — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1896

ΑΡΙΘ. 3267

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δραχμαί — Λεπτά
Τρίμηνον ... 5 — ... ...
Ἑξάμηνον ... 10 — ... ...
Ἐτήσιον ... 20 — Ἀρχαὶ ἑκάστου μηνὸς ... 20
Ἀρχαὶ ἑκάστου μηνὸς ... 40

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜαΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ
τῶν 1 καὶ 15 ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶναι
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀποστέλονται
Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ "ΑΣΤΕΟΣ"

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ: Θ. ΑΝΝΙΝΟΣ — ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὴν 1ην σελίδα ἑκάστης ... [illegible]
Διὰ τὴν 2ην καὶ 3ην σελίδα ἑκάστης ... [illegible]
Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀγγελίαν, διὰ διακηρύξεις, ἀνὰ γραμμὴν ἢ διὰ τὴν πρώτην φορὰν τὴν τῶν τοιούτων ἀγγελιῶν ... [illegible]

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΣΥΝΘΗΚαΙ
κατὰ συμφωνίαν διὰ διευθύνσεως

ΤΥΠΟΙς: ΘΛΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ, ΑΙΘ. 5
(Πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ Δημοσιογράφου)

ΣΗΜΕΡΟΝ: "Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ"

ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΙΚΗ ...ΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Φαίνεται ὅτι τὸ κήρυγμα τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας καὶ ἡ ἐνδυσιώδης ὑποδοχή, ἡς ἔτυχε παρὰ τῷ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμῷ, ἐσκανδάλισε τὸν κ. Δηλιγιάννην.

Διαβάλλων οὗτος πανταχοῦ μηχανορραφίας καὶ ἐπιβουλὰς κατὰ τῆς πρωθυπουργίας του, ἐροβήθη μήπως ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρίας συντείνῃ εἰς τὴν ταχυτέραν ἀπώλειαν τῆς Ἀρχῆς.

Ἐπειδὴ δὲ διαβλέπει τὸ ἀδύνατον τῆς ἀντιπράξεως κατὰ τῆς Ἑταιρίας διὰ φανεροῦ πολέμου κατ' αὐτῆς, ἐσκέφθη ἄλλως νὰ παραλύσῃ αὐτὴν, ἀντιτάσσων ἕτερον κέντρον ἰδιωτικῆς ὀρθῆς ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς πολεμικῆς παρασκευῆς τῆς χώρας καὶ τῆς συλλογῆς ἐράνων Πανελληνίων πρὸς τοῦτο, πράγματι δὲ διωργάνωσεν ἐπιτροπὴν ὑποχείριον τῇ Κυβερνήσει ἐκ πιστῶν αὐτῆς φίλων, ἀνεργούντων δίκην νευροσπάστων καὶ κατὰ τὰς διαταγάς της.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν φορτωνιακῆς παρουσγγίας ἐλπίζει, ὅτι κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν, παρουσιάζων εἰς τὸ κοινὸν ἀπαστράπτοντα ὀνόματα ἀντιμετάτων ἀνδρῶν, ἐπιπαλαμένων τὸν πανελλήνιον ἐρανον ὑπὲρ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας, θὰ καταστήσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀδύνατον τὸ ἔργον τῆς ἐν κρυπτῷ ἐργαζομένης Ἐθνικῆς Ἑταιρίας, θὰ θέσῃ δὲ καὶ πάλιν τὴν κυβερνητικὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν εἰσφορῶν, ὅπως ἐπὶ τῶν χρημάτων τῆς Κρήτης, διαχειριζόμενος καὶ διευθύνων αὐτὸς καὶ καθοδηγῶν οὗτω τὰ ζητήματα τὰ ἐθνικὰ κατὰ τὰς ἰδίας ὑψηλὰς βλέψεις καὶ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας.

Πρὸς στιγμὴν εἶχεν ἀναχαιτισθῆ ὑπὸ τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ σύστασις τοιούτου κέντρου πρὸς ἐξοπλισμὸν τῆς Ἑλλάδος ἠδύνατο νὰ δυσφραστήσῃ τὴν φίλην Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, ἀλλὰ κατόπιν ἐσκέφθη ὅτι, ἀφοῦ αὐτὴ πρώτη ἔδωκε τὸ παράδειγμα ἐνεργοῦσα ἀναλόγους ἐράνους ἐπισήμως μάλιστα, δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ παραπονεθῇ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μιμουμένης ταύτην.

Οὕτω τὸ πρῶγμα ὡρίμασεν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὡς φαίνεται, καὶ μετ' ἐλίγον θὰ ἐξέλθῃ ἀπ' αὐτῆς ἡ περίφημος ἐπιτροπὴ, ἐχι πάνοπλος ὡς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀλλ' ἀπεγγελλομένη νὰ καταστήσῃ πάνοπλον τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θὰ φιγουράρουν τὰ ὀνόματα ἐμπιστευμένων τοῦ κόμματος, δυναμένων ὅμως νὰ ἐμπνεύσωσιν ἐμπιστοσύνην καὶ εἰς τὸ δημόσιον, θὰ προστεθοῦν δὲ φυσικὰ καὶ μερικὰ βωδιὰ πρόσωπα, ἀπαραίτητα εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιτροπὰς ἐράνων.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅμως, ὅτι τὸ Πανελλήνιον, πολλὰ διδαχθὲν ἐκ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, θὰ εἶνε πολὺ προσεκτικώτερον τὴν φορὰν ταύτην, θὰποδείξῃ δὲ εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅτι πολὺ ὑποτιμᾷ τὴν ἑλληνικὴν ἀγχίνοιαν, οὕτω σκεπτόμενος καὶ ἐνεργῶν.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

ΟΧΙ ΙΕΡΩΝ ΑΛΛΑ ΓΕΛΩΝ

[Ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιγραφῶν ἀναγνωσθείσης τοῦ κ. Ἀρβελλᾶ]

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου εὑρέθησαν βορείως τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς βάθος 4 μέτρων καὶ κάτωθεν ὀχετοῦ ρωμαϊκοῦ ἢ βυζαντινοῦ ὀνδεκα διάφορα τεμάχια χαλκοῦ συμπλέγματος ἀνεθήματος χαλκοῦ, τρία ἐκ τῶν ὁποίων: δύο βραχίονες κρατοῦν τρεῖς ἡλιακὰς ἕνεκεν, τὸ κατώτερον ἤμισυ τοῦ σώματος ἀνδρὸς γέροντος σοβαρῆ χτένα καὶ τὸ ἀνώτερον ἥμισυ αὐτοῦ μετὰ τῆς κεφαλῆς συμπεριλαμβανομένου ἀμάλευ εἰς ἀποτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρου περιεστομένου χαλκοῦ ἀνδριάντος. Τὰ λοιπὰ τεμάχια ἀναγνωρίσθησαν ἡμίαλυ ἀμάλευ ἀνάμεσα εἰς τὸ αὐτὸ σύμπλεγμα τοιβίπιπου. Καὶ τὴν βάσεως δὲ αὐτοῦ εὑρέθη λείψανον μία πλὴν φέρουσα ἀπεγραμμένην δεξιόθεν ἄμα καὶ ἀριστερόθεν ἀπεγνωρισμένην. Ἐπὶ τοῦ λειψάνου τούτου ἀναγνώσθη τὸ ἕνον μέρος τῆς βάσεως εἰς 3—4 μέτρα. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ἔτι εἶνε σεσωσμένοι τινὰ τὴν μεταφορὰ πλουμῶν τῆς βάσεως, ὅθεν ἐπὶ τὸ σύμπλεγμα παρεκκείμενον εἰς τὴν θεατὴν ἐκ πλαγίου.

Ὁ ἀνδριὰς εἶνε φυσικοῦ μεγέθους, ἔφυνε ἀνεμίζε ἐ μέτρου καὶ 50 ἑκατοστῶν, παριστάνει δὲ ἄνδρα ἡλικίας, ἀναλόγου ἐπιμήκους καὶ ἐμπεπλεγμένου εἰς πολλὰ, εἴτινες κατεῖχον ἐπὶ τοῦ ἄθλητοῦ, τοῦ ἕνου αὐτοῦ τὸ μέρος, ἀγκῶν ἐν ἀδιαγραμμένῳ καὶ παραλλήλῳ ἐ εἰς τὸν ἄλλον. Ἀλλ' ἡ μορφὴ πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ ἐμφανίζῃ τὸν τύπον ἀρχαιοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδὲ ἀπολύτως καὶ ἀθρωπίνου. Ἀν καὶ δεικνύει ἄνθρωπον ἐν ἡρεμίᾳ, ἀντιθέσεις ὅμως δηλοῦσιν μετ' ἄκρας λεπτότητος παρεγκρίσεις εἰς τὴν μορφὴν τὴν ἀλήθειαν, τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὰ ὁποῖα ἐπιδέχεται ἐνέργειαν ἤσυχος, ἀποτελοῦντα πλήρη εὐρυθμίαν. Τὸ βάρος τοῦ σώματος δὲν διανέμεται εἰς ἀμφότερα τὰ σκέλη, ἀλλὰ στηρίζεται κατὰ προτίμησιν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης. Ὁ κορμὸς δὲ κλίνει πως πρὸς τὰ ὀπίσω στρεφόμενος ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν ἰσχίων καὶ ἡ κεφαλὴ ἡμίαλυ στρέφεται ἐν σχέσει πρὸς τὸν κορμὸν ἀπ' ἀριστερῶν εἰς τὰ δεξιά. Ἡ κίνησις αὕτη προκαλεῖ καὶ μίαν ἄλλην τῶν βραχιόνων, καθόσον ὁ ἀριστερὸς ἀποχωρίζεται ὀλίγον ἀπὸ τοῦ κορμοῦ καὶ κλησιάζει πρὸς τὸν δεξιόν. Ἐξ οὗ προκύπτει τροποποίησις τις εἰς τὴν γραμμὴν τῶν ὤμων, καθόσον αὐτὴ εἶνε μὲν ὀλιγώτερα καὶ μᾶλλον τεταμένη ἀριστερόθεν, καταπίπτει δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ δεξιά. Καὶ τὸ πρόσωπον προσκλίνει ὀλίγον πρὸς τὰ ἐμπρὸς, ἀλλὰ δι' ἀνεπαισθήτου κινήσεως.

ΤΟ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΑΓΑΛΜΑ
(Ὁ κορυβὰς)

Ἡ κεφαλὴ ἡτις φέρεται ἐπὶ λαιμοῦ ἰσχυροῦ ἄμα καὶ ἀπιχράτεος, στρογγύλου ἀλλ' οὐχὶ ὀβοῦ, μιοῦδους ἀλλ' οὐχὶ πλήρου, ἀληθῶς νεανικοῦ, ἔχει ἐκφρασιν θαυμαστικὴν νεότητος, κομψότητος καὶ ἰσχύος. Ἡ κόμη εἶνε διευθετημένη μετ' ἐπιμελείας καὶ τέχνης. Ταινία χωρὶς παρὰ τὸ μέτωπον, ὡς ἡ τοῦ διαδουμένου, κεκοσμημένη ὑπὸ μαϊάνδρων καὶ σταυρῶν, ἄλλοτε ἐγκαύστων ἢ ἀργυροκολλήτων, συνδέει αὐτὴν καὶ συνάπτεται κάτω τὸ ἰνίον. Τοῦ προσώπου τὸ χαρακτηριστικὸ πάντα ἔχουσι πολλὰ τὸ ἰδιάζοντα καὶ ἐμφαίνουσι πιστὴν παραστάσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ φυσικοῦ, παρέχοντα εἰς τὴν μορφὴν τὸν τόνον τῆς ἀληθείας χωρὶς ν' ἀφαιροῦσιν ἀπ' αὐτοῦ τίποτε ἐκ τῆς ὡραιότητός του. Τὸ ὅλον δὲν εἶνε πολὺ μέγα ἀλλὰ πολὺ ζωηρὸν καὶ τὸ βλέμμα διαυγὲς καὶ ἥρεμον.

Τὸ μέταλλον εἶνε χυτὸν καὶ ἡ κατεργασία αὐτοῦ ἐξόχου τελειότητος. Τὸ πᾶν δίδει τὴν ἰδέαν πολυτελοῦς ἀναθήματος. Τὸ ἔργον εἶνε ἀρχαῖον, ἀλλ' ὁ ἀργοῦνδρε οὗτος εἶνε πολὺ προκεχωρημένος καὶ ὅλως διόλου εἰλικρὶς, αὐγενέστατος ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτοῦ, χαρακτήρ τος ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, συμμετρικώτατος καὶ ἰσόρροπος.

Ἡ νεότης τῆς μορφῆς διαχέεται εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Ἡ ρώμη ὅμως ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῆς ἐμφάσεως καὶ ἡ χάρις ἀπὸ τῆς ἐπιτηδεύσεως. Βλέπει τις τὸν ὁρίμαλον τῆς γυμνασταικῆς ἀνατροφῆς, τὴν τελείαν ἰσορροπίαν τῆς φυσικῆς ἀναπτύξεως, τὸ ἀφτῆς καὶ τὴν ἀνάμιγα τῆς εἰκοσαετοῦς ἡλικίας, ὡς ἐξέφρασεν αὐτὰ βραβευτὴς ὁ Πολύκλειτος εἰς τοὺς τελεσίους αὐτοῦ τύπους, εἰς ὁ Πλίνιος χαρακτηρίζει ὡς *μεθ' ἁβρότητος νέους* καὶ *μετ' ἀνδρικότητος παίδας* (molliter juvenis, viriliter puer).

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εὑρίσκεται αἱ ἑξῆς λέξεις:

ΟΛΥΖΑΛΟΣΜΑΝΕΘΗΚ
ΟΝΑ ΣΕΥΝΥΜΑΤΟΛ

οἵτινες βεβαίως ἦταν ἐμμετροι καὶ πράπει ν' ἀναγνωσθῶσιν οὕτως: .... Πολύζαλος μ' ἀνέθηκε .... [Γελ ἡ Ἱερ]ωνα ἐξ εὐωνύμου Ἀπόλλωνι. Τὰ διδόμενα δὲ ἄκρα παρέχει τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὸ ὄνομα Πολύζαλος, δοτις ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος καὶ υἱὸς τοῦ Δεινομένους, φέρουσιν ἡμᾶς εἰς τὰς Συρακούσας καὶ δὴ εἰς τὴν ἐκ λόγων παλαιογραφικῶν ἰδίως ἀκριβῶς ὁριζομένην ἐποχὴν μεταξὺ τοῦ 479 καὶ 467 πρὸ Χριστοῦ.

Περίεργον εἶνε ὅτι ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ἀπαξιᾶται ἅπαξ καὶ πάλιν μετεγράφη μὲ χαρακτῆρας διαφόρους τῶν τοῦ δευτέρου στίχου. Ἀλλ' ἄκρα δόξα τοῦτο τὸ περιστατικὸν συντείνει εἰς τὴν ἐξακριβωσιν καὶ τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου τοῦ Πολυζήλου καὶ τῆς χρονολογίας τοῦ ἔργου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ

Εἰς τὸν Πολύζηλον τοῦτον ἀποθήκαν ὁ Γέλων κατέλυκε τὴν στρατηγίαν τοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου Ἱέρων, ὁπωσδήποτε ἐν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ καὶ ἀδελφῷ, τὸν ἐξωρίσεν εἰς τὴν αὐλὴν Θήρωνος τοῦ τυράννου τῶν Ἀκραγαντίνων, κατόπιν δὲ μόλις πάλιν συστερλίωθη μετ' αὐτοῦ ἐπεμβάσει τοῦ ποιητοῦ Σιμωνίδου.

Ὁ Πολύζηλος λοιπὸν οὗτος πρέπει νὰ ἦτο ὁ παραγγείλας καὶ ἀναθέσας τὸ ἔργον εἰς τοὺς Δελφοὺς. Ἀλλ' εἴτε διότι τοῦτο δὲν ἐτελείωσεν εἰμὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πολυζήλου (472), εἴτε διότι ὁ Πολύζηλος ἔπεσεν εἰς δυσμένειαν, ἄλλος ἡκεσιοκτίσθη, θανόντος ἢ καὶ ζῶντος ἔτι τοῦ θωρηκοῦ, τὴν τιμὴν τῆς ἀναθέσεως. Ὁ σφετεριστὴς πρέπει νὰ ἦτο ὁ Ἱέρων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς βασιλικοῦς δυναστείας. Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως αὐτοῦ καὶ τοῦ διαδόχου του Θρασυβούλου οἱ ἀπόγονοι τοῦ Πολυζήλου ἐν τοῖς δημοκρατουμένοις πλέον Συρακούσαις ἀπέδωκαν εἰς τὸν παλαιὸν θωρηκὴν τὸ ἔργον, ἀποδεξάντες τὸ ὄνομα τοῦ Ἥρωνος καὶ ἐγχαράξαντες τὸ τοῦ Πολυζήλου.

Πρέπει δὲ νὰ εἴχεν ἀφιερώσει ὁ Πολύζηλος τὸ ἔργον εἰς τὸν Γέλωνα καὶ ὄχι εἰς ἀναμνηστικὸν ἴδιας νίκης, οὔτε εἰς τὸν Ἱέρωνα. Διότι οὗτος μὲν δίνοντεν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας μετὰ τὴν πρὸς τὸν Πολύζηλον ρῆξιν, αὐτὸς δὲ ὁ Πολύζηλος δὲν ἀναφέρεται ὡς νικητὴς, ἀλλ' ὁ Γέλων ὁ πρῶτος βασιλεύσας τῶν Συρακουσῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Δεινομενειδῶν. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς νίκης τοῦ Γέλωνος ἀκέβη ὁ τέθριππος, στεφανούμενος ὑπὸ τῆς Νίκης, ὁ κατὰ προτίμησιν τύπος τῶν νομισμάτων τῶν Συρακουσῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἥρωνος κατακτηθεισῶν συκελικῶν πόλεων.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ

[Ἐκ τῶν ἰδίων Πρακτορείων]

ΜΑΔΡΙΤΗ, 9 Νοεμβρίου. — Τηλεγράφημα ἐξ Ἀβάνας ἀγγέλλει, ὅτι ὁ στρατηγὸς Βαῦλερ, συμφωνῶν μετὰ τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατασταλὴν τῆς ἐν Κούβᾳ ἐπαναστάσεως, θὰ δώσῃ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τῶν ἐν Κούβᾳ στρατευμάτων εἰς τὸν στρατηγὸν Πάντον.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΜΑΣ

Μᾶς γράφουν ἐκ Κων)πόλεως:

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐν Φαναρίῳ κύκλων, εἴτινες εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον σχέσιν μὲ τὰ πατριαρχεῖα, δοκιμάσει αὐξάνει τὸ ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Ζ' ρεῦμα. Γνωστοῦ ὅμως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἀνθίμου καὶ τῆς μηκιοδελικῆς καὶ ἰησουϊτικῆς πολιτικῆς του, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ κρατηθῇ προσωρινῶς ἴσως ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου.

Η ΙΤΑΛΟΑΒΥΣΣΙΝΙΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

[Ἐκ τῶν ἰδίων Πρακτορείων]

ΡΩΜΗ, 9 Νοεμβρίου.—Βεβαιοῦται, ὅτι ἡ Ρωσσία πολὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης μετὰ τοῦ Μενελίκ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συνδρομηταί μας νὰ εἰδοποιῶσι τὸ γραφεῖον, ὁσάκις παρατηροῦσιν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΡΑΝΟΙ

Ο ΙΤΑΛΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ

ΑΙ ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ

[Τοῦ ἰδίου Δικαιωθέντος τοῦ «Ἀστεος»]

ΚΩΝ,ΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου

Χθὲς τὸ ἑκατοντὸν δεκαεπτὰ ἐν συνῆλθε διὰ τελευταίαν φορὰν, ἀπὸ τῆς σήμερον θὰ πάσει λειτουργοῦν, κατόπιν τῶν δεκαμαρτυριῶν τῶν προσδεωτῶν.

*

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι σήμερον τὸν πρῶτον κατάλογον τῶν στρατωτικῶν ἐθράνων, περιέχοντα τὰς συνθέσεις τῶν ὑπουργῶν. Ὁ Βεζίρης ἔβωκε 500 λίρας, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατωτικῶν ἀνὰ χιλίας, οἱ ἄλλοι ὑπουργοὶ ἀνὰ 250, 200 καὶ οἱ κατώτεροι 100. Εἰς Ἕλληνα, ὁ Πανέρη βέης, βοεύθος διευθυντὴς τῆς Ὀθωμ. Τραπέζης, ἔβωκε 20 λίρας.

*

Κατὰ τὴν ἀκρόασιν, ἥτις προηγήθη τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁ κ. Πάνεσα, πρόεδρος τῆς Ἰταλίας, ἔθλιψε κατηγορηματικῶς εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας ζητεῖ ἡ Εὐρώπη. Τοῦ Σουλτάνου παρατηρήσαντος, ὅτι αὐταὶ ἐφαρμοζόνται, ὁ Ἰταλὸς πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἀποδεικνύουσι τοῦτο.

*

Μεγάλην ἀνησυχίαν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἐνταῦθα κυβερνητικοὺς κύκλους ἡ εἴδησις, γνωσθεῖσα ἐξ Ὀδησσοῦ, καθ' ἣν τὸ ρωσσικὸν Ναυαρχεῖον διέταξεν, ὅπως ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐφεδρείας τοῦ ρωσσικοῦ στόλου τοῦ Εὐξείνου ὦσιν ἕτοιμοι νὰ συνεγνωβῶσιν ἐν Ὀδησσῷ εἰς πρώτην διαταγὴν καὶ τὸν μῆνα Δεκέμβριον, ἂν παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη.

*

Εἰς τὰς προκαταρκτικὰς ἐκλογὰς τοῦ ἀρμενικοῦ πατριαρχείου, γενομένας χθὲς μετὰ μεσημβρίαν, τὰς πλείστας ψήφους ἔλαβεν ὡς ὑποψήφιος ὁ ἐπίσκοπος Μαγνεσίας (Μαλαταίας) Ὄρμα κιάν, διευθυντὴς τῆς παρὰ τὴν Νικομηδείαν ἀρμενικῆς θεολογικῆς σχολῆς.

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ

[Ἐκ τῶν ἰδίων Πρακτορείων]

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Νοεμβρίου.— Ἡ «Νταΐλυ Μαϊλ» βεβαιώνει, ὅτι ἡ Ρωσσία συγκεντρώνει στρατεύματα σημαντικὰ εἰς τὸν Καύκασον, ὅπως εἰσβάλῃ αἰφνιδίως εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς καταστολῆς τῶν ἀναφανέντων ἐπαναστατικῶν κινημάτων. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς διαστέλλεται, ὅτι ἡ Ρωσσία ἐλπίζει, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἐντολὴν τῶν Δυνάμεων, παρέχουσαν αὐτῇ τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς τῆς Μ. Ἀσίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Νοεμβρίου.— Αἱ ἐφημερίδες ὑπαινίσσονται, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας, αἵτινες ἐπιθυμοῦν τὴν διατήρησιν τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος ἐν Ἀνατολῇ, εἶνε ἡ ἀφορμὴ τῆς παρατάσεως τῆς σημερινῆς ἐν Τουρκίᾳ καταστάσεως.

Η ΓΑΛΛΟΡΡΩΣΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΝΕΛΙΔΟΦ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΒΕΛΛΟ

Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας», ἤτις οἱ εἴδησεις συνήθως ἔχουσιν αὐθεντικὸν κύρος, βεβαιοῖ ὅτι ἡ σύγχρονος αὐτοῦ ἀρίξις τοῦ Νελίδωφ καὶ Μοντεβέλλο (τοῦ ἐν Παρισίοις Ρώσσου πρεσβευτοῦ) δὲν εἶνε τυχαία καὶ ὅτι εἰς τὰς προσεχεῖς ἡμέρας ἐνδιαφέρουσαι συζητήσεις θὰ γείνωσι περὶ τῶν διεστεῶν γνωμῶν τῆς Ρωσσίας καὶ Γαλλίας περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ λησταῖν ἐπὶ τοῦ Βωρητοῦ, τὴν τιμὴν τῆς ἀναθέσεως. Ὁ σφετεριστὴς πρέπει νὰ ἦτο ὁ Ἱέρων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς βασιλικοῦς δυναστείας. Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως αὐτοῦ καὶ τοῦ διαδόχου του Θρασυβούλου οἱ ἀπόγονοι τοῦ Πολυζήλου ἐν τοῖς δημοκρατουμένοις πλέον Συρακούσαις ἀπέδωκαν εἰς τὸν παλαιὸν θωρηκὴν τὸ ἔργον, ἀποδεξάντες τὸ ὄνομα τοῦ Ἥρωνος καὶ ἐγχαράξαντες τὸ τοῦ Πολυζήλου.

Πρέπει δὲ νὰ εἴχεν ἀφιερώσει ὁ Πολύζηλος τὸ ἔργον εἰς τὸν Γέλωνα καὶ ὄχι εἰς ἀναμνηστικὸν ἴδιας νίκης, οὔτε εἰς τὸν Ἱέρωνα. Διότι οὗτος μὲν δίνοντεν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας μετὰ τὴν πρὸς τὸν Πολύζηλον ρῆξιν, αὐτὸς δὲ ὁ Πολύζηλος δὲν ἀναφέρεται ὡς νικητὴς, ἀλλ' ὁ Γέλων ὁ πρῶτος βασιλεύσας τῶν Συρακουσῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Δεινομενειδῶν. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς νίκης τοῦ Γέλωνος ἀκέβη ὁ τέθριππος, στεφανούμενος ὑπὸ τῆς Νίκης, ὁ κατὰ προτίμησιν τύπος τῶν νομισμάτων τῶν Συρακουσῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἥρωνος κατακτηθεισῶν συκελικῶν πόλεων.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ

[Ἐκ τῶν ἰδίων Πρακτορείων]

ΜΑΔΡΙΤΗ, 9 Νοεμβρίου. — Τηλεγράφημα ἐξ Ἀβάνας ἀγγέλλει, ὅτι ὁ στρατηγὸς Βαῦλερ, συμφωνῶν μετὰ τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατασταλὴν τῆς ἐν Κούβᾳ ἐπαναστάσεως, θὰ δώσῃ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τῶν ἐν Κούβᾳ στρατευμάτων εἰς τὸν στρατηγὸν Πάντον.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΜΑΣ

Μᾶς γράφουν ἐκ Κων)πόλεως:

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐν Φαναρίῳ κύκλων, εἴτινες εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον σχέσιν μὲ τὰ πατριαρχεῖα, δοκιμάσει αὐξάνει τὸ ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Ζ' ρεῦμα. Γνωστοῦ ὅμως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἀνθίμου καὶ τῆς μηκιοδελικῆς καὶ ἰησουϊτικῆς πολιτικῆς του, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ κρατηθῇ προσωρινῶς ἴσως ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου.

Η ΒΟΥΛΗ

Ἐμαστιώθη ἡ διὰ χθὲς ἀγγελθεῖσα συνεδρίασις τῶν τμημάτων ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν. Συνῆλθον μόνον τὸ Γ'. καὶ Δ'. χθὲς καὶ ἀπεφάσισαν νὰ συνεδριάσωσιν αὔριον ὥρᾳ 3 μ. μ.

*

Πρωτοφανὴς μυστικότης τηρεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ὑποβληθῇ αὔριον προϋπολογισμοῦ. Οὐδ' αὐτοὶ οἱ στενότερον μὲ τὸν κ. Δηλιγιάννην συνδεδεμένοι βουλευταὶ γνωρίζουν καὶ τὴν παραμικρὰν λεπτομέρειαν.

ΕΚ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

ΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΟΤΩ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΗΡ ΒΕΗ ΦΡΟΥΔΑΙ

ΔΕΝ ΕΓΕΙΝΕ ΤΙΠΟΤΕ

ΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ

ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗ.

ΟΜΟΓΕΝΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΟΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ